

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény tárgy: „Javaslat tanácsi irányelvre a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 77/388/EGK irányelvnek a minimális általános adómérték alkalmazásának időtartama vonatkozásában történő módosításáról”

(COM(2005) 136 final – 2005/0051 (CNS))

(2005/C 294/10)

2005. április 27-én a Tanács úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a fent említett kérdésben.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Gazdasági és Monetáris Unió, gazdasági és társadalmi kohézió” szekció véleményét 2005. június 22-én elfogadta. (Előadó: Umberto BURANI.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2005. július 13–14-én tartott 419. plenáris ülésén (a július 14-i ülésnapon) 91 szavazattal, 2 tartózkodás mellett elfogadta a következő véleményt:

1. Bevezetés

1.1 A 77/388/EGK irányelv 12. cikke (3) bekezdése a) pontjának második albekezdése előírja, hogy a Tanács – a Bizottság javaslatára és az Európai Parlamenttel és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően – egyhangúlag határoz a hozzáadottérték-adó általános mértékének szintjéről. Az Európai Bizottság 1993 januárjában benyújtotta javaslatait egy **végleges, harmonizált hozzáadott-értékadó-rendszer** bevezetésére vonatkozóan. A Tanács azonban – a szükséges egyhangúság hiányában – nem tudta elfogadni a javaslatokat.

1.2 Mindazonáltal megállapodtak az adómértékek közelítéséről, és a 92/77/EGK irányelv elfogadásával egy 15 %-os minimális általános adómértéket határoztak meg. E rendelkezés eredetileg 1996. december 31-ig volt érvényben, de időbeli hatályát már háromszor meghosszabbították, és még 2005. december 31-ig érvényes.

2. Az Európai Bizottság javaslata

2.1 Tekintettel arra, hogy az érvényes szabályozások alkalmazási időszaka hamarosan lejár, az Európai Bizottság javaslatot nyújtott be a jelenlegi rendelkezés időbeli hatályának 2010. december 31-ig való meghosszabbítására. Az érvényes szabályozások változatlanok maradnak: az általános adómértéknek legalább 15 %-osnak kell lennie, és az adóalap azonos a termékértékesítés és a szolgáltatásnyújtás esetében.

3. Az EGSZB megjegyzései

3.1 Tekintettel a tagállamoknak az adópolitika és mindenekelőtt a HÉA terén tapasztalható jelenlegi helyzetére az EGSZB csak egyetértéssel tudja kifejezni az Európai Bizottság kezdeményezésével, amely a jószerevével egyetlen járható utat jelöli meg.

3.2 Mindazonáltal az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság megragadja az alkalmat és megfogalmaz néhány további gondolatot, amelyekről reméli, hogy felkeltik a tagállamok figyelmét.

3.3 Hogy a tagállamok között nincs egyetértés az adók – és mindenekelőtt a HÉA – tekintetében, nem újdonság: ez az állapot azóta tart, amióta az EU létezik, és a 6-ról a mostani 25 tagállamra való egymás utáni bővítések csak növelték a véleménykülönbséget. Az évek során az Európai Bizottságnak még azokat a javaslatait sem sikerült elfogadni, amelyek szerint az adómérték egy 15 %-os alsó küszöbértékű és 25 %-os felső határértékű sávban helyezkedik el (noha a valóságban ez a helyzet). Nem sikerült megegyezésre jutni a származási tagállamban történő adózáson alapuló HÉA-rendszer egységes alkalmazása tekintetében, és a számos mentesség és eltérés felszámolására sem indult soha kezdeményezés. Mentességben és eltérésekben az összes ország – eltérő indoklásokkal – részesült, és az ezekre vonatkozó különböző határidők szinte soha nem kerülnek betartásra, még akkor sem, ha ésszerűek.

3.4 Ebben az összefüggésben **megetvesztő „átmeneti HÉA-rendszerről” beszélni**, és egy évtizedek óta fennálló, a rendkívül nehezen elérhető „végleges rendelkezésre” várakozó szabályozásra hivatkozni. Ezt a megetvesztést az EGSZB többé nem hajlandó elfogadni. A polgárokkal szembeni, gyakran emlegetett és követelt átláthatóság okából a Tanácsnak ajánlatos lenne kimondania, hogy habár továbbra is követi a HÉA harmonizációjának **stratégiai célkitűzését**, ez rövid-, illetve középtávon nem érhető el. Így elkerülhető lenne az energiák és tartalékok pazarlása, ami az arra irányuló hiábavaló próbálkozással jár együtt, hogy egység alakuljon ki a minden egyes tagállam adó- és pénzügyi politikájára nézve alapvető fontosságú kérdésekben, amelyekben tehát az egyes országok ragaszkodnak meglévő pozícióikhoz, és nem hajlandók engedelményekre.

Brüsszel, 2005. július 14.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

elnöke

Anne-Marie SIGMUND